

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.10.2007
KOM(2007) 601 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**om en ny EU-strategi for, hvordan ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri kan
forebygges, afværges og standses**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**om en ny EU-strategi for, hvordan ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri kan
forebygges, afværges og standses**

Ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) er en alvorlig global trussel mod en bæredygtig forvaltning af havets ressourcer.

På verdensplan har man for nylig anslået, at IUU-fiskeriet har en "omsætning" på mere end 10 mia. EUR. Dermed er IUU-fiskeriet den næststørste fiskeproducent i verden efter Kina, regnet i værdi.

IUU-fiskeri er et globalt problem. Det er også et problem, som EU bør gå i spidsen for at løse. EU har en af de største fiskerflåder, er den tredjestørste fiskerimagt målt efter fangster og har verdens største marked for og import af fiskevarer. Import af ulovlige fangster i EU er forsigtigt anslået til en værdi af 1,1 mia. EUR om året.

Der er langtfra kun tale om økonomiske tab. En stor del af IUU-fiskeriet indebærer også betydelige miljøomkostninger. Af verdens fiskebestande bliver 75 % overfisket ved *lovligt* fiskeri, men IUU-fiskeri er en skjult kraft, der truer med at forværre denne allerede meget betænkelige situation. Truslen er også rettet mod sårbare marine økosystemer, nu hvor det internationale samfund er rede til at beskytte dem mod destruktive fangstmetoder.

Den brede internationale enighed om, at der må gribes beslutsomt ind over for IUU-fiskeri, er især kommet til udtryk i FAO, FN's generalforsamling og OECD. EU har længe været aktiv i kampen mod IUU-fiskeri, både i og uden for EU, hvilket er sammenfattet i EU's (2002) egen handlingsplan for bekæmpelse af IUU-fiskeri¹.

Efter Kommissionens opfattelse er tiden nu inde til at bringe kampen mod IUU-fiskeri ind i næste fase. Den bedste måde at sætte en stopper for dette indbringende erhverv på er at fjerne grundlaget for overtrædelserne ved at gøre det meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at afsætte IUU-produkter med fortjeneste.

Det er for nylig af Europa-Parlamentet blevet fremhævet, at der er brug for endnu et fremstød fra EU's side mod IUU-fiskeri².

Denne meddelelse indeholder en beskrivelse af, hvad der især kendetegner IUU-fiskeriet, og en skitse af de centrale elementer i en ny strategi, der kan sikre, at forbrydelse ikke betaler sig, heller ikke inden for fiskeri.

¹ Meddelelse fra Kommissionen om en "EF-handlingsplan for bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri" - KOM(2002) 180, af 28.5.2002 og Rådets konklusioner af 7. juni 2002.

² Europa-Parlamentets beslutning om gennemførelsen af EF-handlingsplanen for bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, vedtaget den 15. februar 2007 (2006/2225(INI)).

Den integrerede tilgang til bæredygtig brug af havene, som dette initiativ er funderet på, gælder også for den europæiske havstrategi og skal ses som endnu et skridt fremad i retning af en integreret havpolitik for EU som beskrevet i Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2007 (KOM(2007) 575).

1. IUU-FISKERIETS KARAKTER OG OMFANG

1.1. Område

Der findes kun én internationalt anerkendt definition af "IUU-fiskeri", nemlig i FAO's IUU-handlingsplan. Efter Kommissionens opfattelse bør det område, EU's politik for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri dækker, afgrænses i overensstemmelse med denne definition og omfatte:

- overtrædelse af reglerne for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i nationalt og internationalt farvand;
- fiskeri i områder på det åbne hav, som hører under en regional fiskeriforvaltningsorganisation, fra nationalitetsløse fartøjer eller fartøjer, der er registreret i en stat, der ikke er part i den regionale fiskeriforvaltningsorganisation, på en måde, der strider mod den pågældende organisations regler;
- fiskeri, der udøves i områder på det åbne hav, der ikke hører under en regional fiskeriforvaltningsorganisation, på en måde, der er uforenelig med staternes folkeretlige ansvar for bevarelse af fiskeressourcerne.

EU's politik for bekæmpelse af IUU-fiskeri skal derfor dække alt fiskeri såvel i EU-farvand som udenfor. Politikken bør udformes således, at den først og fremmest afværger og straffer de overtrædelser, der volder størst skade.

1.2. IUU-fiskeriets følgevirkninger

Behovet for en skærpet EU-indsats er direkte affødt af, at IUU-fiskeri har en række forskellige skadevirkninger.

1.2.1. Miljøskader

Den mest iøjnefaldende følgevirkning af IUU-fiskeri er de ofte katastrofale skader, det påfører biodiversiteten i havet.

- Der foregår IUU-fiskeri i samtlige oceaner, hvor det er til stor skade for **fiskeriets bæredygtighed**. Det tager f.eks. form af, at fangster indberettes unøjagtigt eller slet ikke, hvilket bidrager til overfiskning. Det forekommer også, at fiskeriet rettes mod ungfisk i modstrid med reglerne for mindstemål eller finder sted i perioder eller områder, hvor der normalt er lukket, og dermed hindrer, at de pågældende bestande opretholdes. Disse skader bliver yderligere forværret, hvis de pågældende bestande allerede er uden for sikre biologiske grænser.

- Miljøvirkningerne af IUU-fiskeri er langt mere vidtrækkende end de direkte skader på fiskebestandene. IUU-fiskeriet er også en alvorlig trussel mod **marine habitater**. Navnlig kan fiskeri med ulovlige metoder medføre store bifangster af uønskede arter, som derefter smides ud. Sådanne bifangster er ikke kun fiskearter, men også andre arter såsom havfugle og skildpadder, og størsteparten af dem overlever ikke. Fiskeri i beskyttede områder kan også direkte forårsage uoprettelige skader på sårbare marine habitater såsom koralrev.

1.2.2. *Socioøkonomiske virkninger*

IUU-fiskeri er ikke kun til skade for havmiljøet. Det er tyveri af fælles fiskeressourcer og påfører de fiskere, der følger loven, betydelige tab. Det er naturligvis for enhver ulovlig praksis vanskeligt at opstille nøjagtige skøn over dens fulde omfang, men værdien af IUU-fiskeri er sat til 10 mia. EUR på verdensplan. Til sammenligning havde EU-fiskerflådens landinger en værdi af 6,8 mia. EUR i 2004.

- EU's fiskerierhverv er udsat for voldsom konkurrence fra IUU-aktører, der ignorerer samtlige de forpligtelser, som lovlige aktører påtager sig, når de opererer på de samme fangstpladser, fisker efter de samme arter eller satser på de samme markeder (f.eks. torsk, rødfisk, sværdfisk, isfisk og tun). EU-fiskere, der fisker lovligt, er derfor oppe imod IUU-aktørernes illoyale praksis, hvilket især fører til tab af markedsandele for EU's fiskerierhverv. Problemet er i de seneste år blevet værre i takt med globaliseringen af fiskerisektoren, som fører til øget handel med fiskevarer, hvis lovlighed det er vanskeligt at fastslå.
- IUU-fiskeri har også katastrofale følger for **kystsamfundene i udviklingslandene**, hvor fiskeressourcerne er meget vigtige for fødevarerforsyningen og kampen mod fattigdom. Udviklingslande har oftest hverken midler eller muligheder for at udføre en egentlig forvaltning og kontrol af de kystfarvande, der er under deres jurisdiktion. Skrupelløse ulovlige aktører benytter sig af disse svagheder til at fortsætte deres fiskeri uden kyststatens tilladelse og udplyndre de ressourcer, der er livsvigtige for de lokale fiskere. Det er et stort problem i landene i Afrika syd for Sahara, hvor tabene som følge af IUU-fiskeri anslås til op mod 800 mio. EUR om året.
- Endvidere forekommer det, at virksomheder, der driver ulovligt fiskeri, herunder EU-virksomheder, benytter skibe, der ikke opfylder de tekniske standarder og er registreret i stater med meget lav eller slet ingen social sikring. Resultatet er, at besætningen har **uacceptable leve- og arbejdsvilkår**. Det undergraver igen de bestræbelser på at forbedre fiskeres sociale tryghed internationalt, som fremgår af den konsoliderede konvention om arbejdet i fiskerisektoren, der blev vedtaget af ILO (Den Internationale Arbejdsorganisation) i juni 2007.

1.2.3. *IUU-fiskeriet undergraver indsatsen for bedre forvaltning af havene*

Den fortsatte ulovlige praksis undergraver legitimiteten af den fælles fiskeripolitikens regler blandt EU's fiskere.

IUU-fiskeri er således en alvorlig trussel ikke blot mod havenes fremtidige fælles ressourcer, men også mod ethvert forsøg på at forbedre de ordninger, der benyttes til forvaltning af dem. På den måde rokker det selve grundlaget for den EU-politik, der er udformet til at sikre den bæredygtige forvaltning af ressourcerne både i og uden for EU's farvande.

1.3. Drivkraften bag IUU-fiskeri

Nedenfor følger en beskrivelse af de stærkeste kræfter, der holder IUU-fiskeriet i gang.

1.3.1. IUU-fiskeri er stadig en overskudsforretning

Det vil være attraktivt at drive IUU-fiskeri, så længe det giver overskud til de implicerede.

- De, der driver IUU-fiskeri, er i stand til at fastholde **lave driftsomkostninger** og få en **betydelig fortjeneste**. De virksomheder, der driver ulovligt fiskeri, har generelt lavere driftsomkostninger end en gennemsnitsfiskerivirksomhed, der opererer inden for lovens rammer. Flåder, der driver IUU-fiskeri via offshoreselskaber eller under ikkeoverholdelsesflag, kan bringe udgifterne til sociale bidrag og skatter ned på et minimum eller endog helt slippe for dem. Manglende overholdelse af fiskeribestemmelser og handel af fangster via ikke-officielle kanaler kan også bringe udgifterne ned. IUU-fiskeriet har lave omkostninger og samtidig sandsynligvis generelt stor fortjeneste, især fordi mange ulovlige virksomheder går efter værdifulde arter med høj markedspris (f.eks. isfisk, tun og torsk).
- Inden for nogle fiskerier fører **overkapacitet i fiskerflåden** i forhold til de fiskerimuligheder, der er til rådighed, også til ulovligt fiskeri, da nogle fartøjer overskrider de fangstgrænser, de skal overholde, for at holde fangsten oppe på et niveau, hvor deres virksomhed stadig giver overskud.

I en situation, hvor forbruget af fiskevarer på verdensplan er i stadig stigning, vil det være attraktivt at levere ulovlige fiskevarer til slutmarkederne, så længe sådanne aktiviteter giver aktørerne overskud.

1.3.2. IUU-aktører kan udøve deres aktivitet stort set uden hindringer

At der til stadighed finder IUU-fiskeri sted, er i høj grad en følge af, hvor let det er for ulovlige aktører at operere gennem hele forsyningskæden uden nogen hindringer i form af forpligtelser eller begrænsninger, som kunne gribe ind i deres aktivitet.

– **For det første benytter IUU-aktørerne sig af visse nationale registreringssystemers fordele.**

Mange fiskerfartøjer, især fartøjer, der opererer uden for EU-farvand, er registreret i stater med åbne registre og/eller i stater, der hverken vil eller kan føre ordentlig kontrol med, at deres fiskerflåde overholder bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Registrering i sådanne stater er normalt meget let og billigt. Det fremmer "flag-hopping", hvorved forstås, at fartøjer med regelmæssige mellemrum skifter flag, så de hele tiden er omfattet af de mindst krævende regler, og så det bliver vanskeligere for inspektions- og kontrolinstanser at følge dem. Ifølge havretten ligger pligten til at udøve kontrol med et fartøj først og fremmest hos flagstaten. Ulovlige aktører benytter forsætligt flagstater, der hverken kan eller vil udøve en sådan kontrol. Både havnestater og markedsstater har instrumenter til rådighed, som kan indskrænke fordelene ved sådanne "ikkeoverholdelsesflag" betydeligt, men de har hidtil ikke været benyttet i tilstrækkeligt omfang. Derfor er størsteparten af de fartøjer, som det er påvist har begået IUU-overtrædelser forskellige steder i verden, stadig registreret i stater, som det vides ikke fører den fornødne kontrol med deres fiskerflåde.

- **Disse problemer forstærkes af, at der både på internationalt plan og inden for EU er utilstrækkeligt samarbejde mellem staterne og de internationale organer, der er ansvarlige for tilsyn, kontrol og overvågning af fiskeri og dertil knyttede aktiviteter.**
- IUU-aktører foretrækker at udøve deres gerning på fangstpladser, hvor det er svært at føre kontrol (f.eks. fjerntliggende områder af det åbne hav), eller hvor de kompetente offentlige myndigheder ikke har tilstrækkelige kontrolmuligheder til afskrække dem (især udviklingslandes havområder).
- IUU-fiskeri er i sit væsen internationalt. Den internationale handel med fiskevarer er vokset stærkt i takt med den økonomiske globalisering, og det har givet de ulovlige aktører mange nye lukrative muligheder. Fangsternes ulovlige herkomst bliver ofte skjult ved, at fangsterne transporteres ad snørklede veje frem til slutmarkederne, bl.a. ved omladning til søs, landing i "bekvemmelighedshavne" og forarbejdning i et land, der hverken er flagstaten eller markedsstaten. I nogle tilfælde har denne aktivitet en sådan kompleksitet, omfang og arbejdsmetoder, at den med rette kan betegnes som en form for grænseoverskridende organiseret kriminalitet.
- Desuden er sandsynligheden for, at ulovlige virksomheder bliver straffet, så lav, og den mulige faktiske sanktions økonomiske betydning så ringe, at de, der driver IUU-fiskeri, ikke effektivt bliver afskrækket deraf. Sanktionerne bliver blot betragtet som ubetydelige driftsomkostninger.
- Samarbejde på alle niveauer (internationalt plan, regionalt plan, EU-plan og nationalt plan) er helt afgørende for, at IUU-fiskeri kan opspores og blive efterforsket forsvarligt. Der er ganske vist sket fremskridt, men ansvaret for de forskellige aspekter af farvandsovervågning og grænsekontrol er stadig splittet op på mange forskellige tjenester, og på grund af mangel på tilstrækkelige midler til indsamling af bevismateriale og indbyrdes udveksling af information har det ikke været muligt at etablere effektive mekanismer, der kan afskrække IUU-aktører fra at fortsætte deres aktivitet.
- **Ulovlige aktører i EU-farvande benytter sig også af svaghederne i medlemsstaternes kontrol-, inspektions- og håndhævelsessystemer til at udbygge deres aktiviteter.**

De fiskevarer, der høstes i modstrid med EU-reglerne og dernæst sælges på EU's marked uden om de officielle kanaler (de såkaldte "sorte fisk"), kan udgøre en meget høj andel af visse fiskerier (f.eks. anslås det, at 35-45 % af de torsk, der fanges i Østersøen, landes uden indberetning).

2. FORSLAG OM EN NY EU-STRATEGI FOR, HVORDAN IUU-FISKERI FOREBYGGES, AFVÆRGES OG STANDSES

EU har i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser og sit overordnede mål, som er at forbedre forvaltningen og undgå overudnyttelse af naturressourcer (som fastsat i den EU-strategi for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2006), et særligt ansvar for at føre an i den internationale indsats i kampen mod IUU-fiskeri.

EU har været særdeles aktiv i de seneste år og på EU-plan, regionalt plan og internationalt plan agiteret for at få gennemført en ambitiøs politik for forebyggelse, afværgelse og standsning af IUU-fiskeri.

Der er gjort betydelige fremskridt, bl.a. inden for de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, men der er ingen tvivl om, at IUU-fiskeri langt fra er udryddet. At denne praksis ikke er ophørt trods både en EU-indsats og en international indsats, og at den har voldsomme miljømæssige og socioøkonomiske virkninger, betyder efter Kommissionens opfattelse, at EU bør reagere hurtigt og bestemt.

EU's politik mod IUU-fiskeri har tidligere været præget af, at det vigtigste var at få udarbejdet internationale regler og at få oprettet og konsolideret regionale organer med ansvar for gennemførelsen af dem. Der var i høj grad fokus på tilsyn, kontrol og overvågning af aktiviteterne på havet og identificering af IUU-aktører. Kommissionen mener, at tiden nu er inde til at udvide denne ramme til også at omfatte den øvrige forsyningskæde og øge dens effektivitet ved at flytte fokus over på bedre håndhævelse og virkelig afskrækkende sanktioner.

De vigtigste spørgsmål, som en EU-politik mod IUU-fiskeri skal besvare, er følgende:

- Hvordan skal man identificere, forebygge og straffe import af IUU-fiskevarer fra tredjelande i EU?
- Hvordan gennemfører man mere effektive foranstaltninger til at identificere og straffe fartøjer og stater, der udøver eller støtter IUU-fiskeri på det åbne hav eller i udviklingslandenes farvande?
- Hvordan får man forbedret overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik i EU-farvande og/eller af EU-aktører?

Dette er EU's tre største problemer i forbindelse med IUU-fiskeri, og der må udformes en strategi, der kan løse dem.

Kommissionen foreslår at inddrage alle aktiviteter, der er knyttet til IUU-fiskeri (høst, omladning, forarbejdning, landing, handel, mv.), og at se nærmere på de problemer, de aktiviteter skaber, på både EU-plan, regionalt plan og internationalt plan. Man skal bygge videre på og udbygge de mest avancerede foranstaltninger, der er gennemført på internationalt og regionalt plan, men det anbefales også, at EU træffer unilaterale foranstaltninger, når det endnu ikke er muligt at opnå et tilfredsstillende resultat via multilaterale initiativer.

Hovedelementerne i den nye strategi mod IUU-fiskeri, som Kommissionen går ind for, er beskrevet i det følgende³. Nogle af de foranstaltninger, Kommissionen går ind for, skal bygge på en retsforordning, og derfor indgår de i det forslag til rådsforordning⁴, som er vedtaget samtidig med nærværende meddelelse. Andre foranstaltninger skal være rettesnor for EU's fremtidige politik på den internationale scene eller i forholdet til dets partnere, og de har derfor ikke forskriftsmæssig karakter.

³ Der er i et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som er vedtaget samtidig med nærværende meddelelse, en mere detaljeret præsentation af de forslag, der skal understøtte denne strategi, og en revurdering af EF-handlingsplanen fra 2002.

⁴ Forslag til Rådets forordning om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri – KOM(2007) 602, 17.10.2007.

2.1. Integration af handelsdimensionen blandt EU's foranstaltninger mod IUU-fiskeri

At IUU-fiskeri har transnational og kompleks karakter kræver, at der benyttes en integreret tilgang til at imødegå disse aktiviteter i hele forsyningskæden fra båd til bord. Den nuværende EU-ordning har netop som sit største problem, at den ikke er omfattende nok. IUU-problemets markedsdimension ses der i vidt omfang bort fra til trods for, at EU er det største marked for og har den største import af fiskevarer, idet der i 2005 blev importeret fiskevarer i EU til en værdi af næsten 14 mia. EUR. EU-rammernes svageste punkt er der, hvor de skal give garanti for, at fiskevarer, der importeres fra tredjelande, er fanget under overholdelse af gældende forvaltnings- og bevarelsesregler. Det betyder, at mængden af ulovlige fiskevarer, der hvert år importeres i EU, anslås til ca. 500 000 ton til en værdi af 1,1 mia. EUR, og større tal kan ikke udelukkes.

EU må sørge for snarest muligt at lukke de huller. Det skal ske ved, at den nuværende ordning bliver revideret i form af en større ændring af EU's holdning til tilsyn med, om fiskevarer, der skal importeres i EU, er lovlige, og med adgangen for tredjelandes fartøjer til EU's fiskerihavne. De foreslåede foranstaltninger skulle effektivt kunne lukke døren for ulovlige fiskevarer og fiskerfartøjer og dermed mindske det økonomiske incitament for IUU-aktører til at høste og handle med ulovlige fiskevarer.

Kommissionens forslag til foranstaltning:

- At indføre en ny ordning for adgang til EU's område for fiskerfartøjer fra tredjelande og importerede fiskevarer. Ordningen bør bygge på princippet om, at kun fiskevarer, som den pågældende flagstat har certificeret som lovlige, har ret til at komme ind i EU.

2.2. Mere effektive metoder til at overtale flagstater, der ikke vil eller ikke kan føre ordentlig kontrol med deres fiskerflåde, til at sikre, at reglerne overholdes

EU har taget eller støttet en række initiativer på multilateralt niveau, som omhandler problemet med "ikkeoverholdelsesflag" i fiskerisektoren. Kommissionen anser disse initiativer for at være vigtige, men er af den opfattelse, at de ikke gør noget effektivt ved problemet.

Kommissionen finder den nuværende situation uacceptabel, hvor regionale og internationale organer ikke kan gennemføre effektive foranstaltninger mod stater, der ikke opfylder deres forpligtelser ifølge folkeretten til at skride ind over for IUU-fiskeri, især stater med ikkeoverholdelsesflag. At der ikke gribes ind multilateralt, bør ikke forhindre EU i at opfylde sine egne forpligtelser mod IUU-fiskeri og tage de initiativer, der skønnes nødvendige. EU bør for sig selv etablere en transparent og retfærdig mekanisme til identifikation af de stater, der sætter sig selv uden for den folkeretlige orden og dermed gør det lettere for IUU-fiskeriet at eksistere, og træffe foranstaltninger, der kan medvirke til at få dem til at sikre, at deres fartøjer overholder forvaltnings- og bevarelsesreglerne.

Kommissionens forslag til foranstaltning:

- At give Fællesskabet mulighed for at handle unilateralt for at identificere og sortliste stater med ikkeoverholdelsesflag og fartøjer, der driver IUU-fiskeri, og at gennemføre handelssanktioner mod dem.

2.3. Bedre overholdelse af internationale regler og EU-regler, både af EU-fartøjer og EU-aktører og generelt i EU-farvande

EU kan kun blive opfattet som en troværdig aktør mod IUU-fiskeri på den internationale scene, hvis det kan bevises, at der virkelig bliver gjort noget ved ulovligt fiskeri i EU-farvande og i det hele taget af EU-fartøjer og EU-aktører. Mange undersøgelser har vist, at håndhævelsen af de gældende regler i den fælles fiskeripolitik langt fra er tilfredsstillende. Det menes også, at EU-aktører udgør en stor del af dem, der registrerer deres fiskerfartøjer i stater med ikkeoverholdelsesflag. Den svaghed bør afhjælpes snarest muligt.

I de gældende EU-bestemmelser er der allerede mulighed for et omfattende system af kontrol, inspektion og håndhævelse af fiskerireglerne. Gennemførelse af disse bestemmelser er medlemsstaternes kompetence. I den forbindelse er det første skridt hen imod højere grad af overholdelse af EU-lovgivningen, at medlemsstaterne gør mere for at hindre ulovligt fiskeri i deres egne farvande og deres egne fartøjers og statsborgeres ulovlige fiskeri uden for EU's farvande.

Derudover bør de gældende bestemmelser forbedres, så de tilbageværende smuthuller, ulovlige virksomheder kan benytte sig af, bliver lukket. Med dette for øje agter Kommissionen at fremkomme med et forslag i 2008 om en forenkling og ajourføring af EU-rammebestemmelserne om kontrol, inspektion og håndhævelse.

Kommissionen er imidlertid også af den opfattelse, at det, at sanktionerne for alvorlig overtrædelse af fiskerireglerne er alt for lave, og at EU-statsborgere, der udfører eller støtter ulovligt fiskeri uden for EU, i vid udstrækning går straffri, er åbenlyse mangler, der opfordrer til at fortsætte med IUU-fiskeri. Disse svagheder kræver omgående reaktion fra EU's side.

Kommissionens forslag til foranstaltning:

- At benytte alle til rådighed stående midler til at få medlemsstaterne og EU-statsborgere til at sikre korrekt gennemførelse af de gældende regler i den fælles fiskeripolitik.
- At tilnærme de strengeste sanktioner for alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik til hinanden på EU-plan.
- At skærpe kontrol- og håndhævelsesforanstaltningerne over for de EU-statsborgere, der er ansvarlige for IUU-fiskeri uden for EU-farvande.

2.4. Bedre samarbejde om undersøgelse af IUU-fiskeri

Som anført i punkt 1.3 kræver effektiv efterforskning af IUU-fiskeri udstrakt koordinering og regelmæssig informationsudveksling mellem de tjenestegrene, der har ansvaret for farvandsovervågning og grænsekontrol, samt udvikling af nye måder til at forebygge sådan aktivitet på. Kommissionen ønsker at forbedre EU's politik og praksis på dette område.

EF-fiskerikontrolagenturet⁵ får en central rolle i den forbindelse:

- inden for EU at indsamle og videreformidle information og koordinere de nationale kontrolmyndigheders, Kommissionens og andre agenturers aktiviteter
- at forbedre det internationale samarbejde mellem EU og tredjelande for at forbedre kontrolmyndighedernes operationelle tilsyns-, kontrol- og overvågningskapacitet i forbindelse med sporing af IUU-fiskeri på tværs af grænserne.

Kommissionens forslag til foranstaltning:

- På internationalt plan foreslår Kommissionen, at EU medvirker væsentligt til den multilaterale indsats, der bl.a. inden for FAO bliver gjort for at oprette et globalt register over fiskerfartøjer og et internationalt net alene for tilsyn, kontrol og overvågning, og for at fremme gensidig bistand til tredjelande i kampen mod IUU-fiskeri.
- På EU-plan bør koordineringen mellem og inden for medlemsstaternes kontrolmyndigheder forbedres via EF-fiskerikontrolagenturet.

2.5. Skærpelse af EU's politik for bekæmpelse af IUU-fiskeri på det åbne hav og over for udviklingslandene

Efter Kommissionens opfattelse er det mest relevant at gøre den operationelle indsats mod IUU-fiskeri på regionalt plan. Derfor vil Kommissionen foreslå, at EU skærper sin politik til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri inden for de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

Især udviklingslandene er ofre for IUU-fiskeri. I EU's politik over for disse lande står kampen mod IUU-fiskeri i centrum. EU bidrager navnlig til at sætte dem i stand til bedre at forvalte og overvåge fiskeriet. Den politik må fastholdes og underbygges via de bilaterale relationer mellem EU og de pågældende lande inden for rammerne af både fiskeripartnerskabsaftalerne og EU's udviklingspolitiske dialog. Gennemførelsen af EU's ordning for forebyggelse, afværgelse og standsning af IUU-fiskeri skal ledsages af foranstaltninger og initiativer, der kan forbedre udviklingslandenes kapacitet og midler til at oprette de foreslåede certificeringssystemer og forvalte og overvåge fiskeriaktiviteterne. Det samme mål skal forfølges på regionalt plan ved hjælp af ad hoc-ordninger med kyststater og regionale organisationer efter samme model som den regionale plan for fiskeriovervågning i den sydvestlige del af Det Indiske Ocean, som blev etableret i januar 2007. Et finansielt bidrag vil hjælpe udviklingslande med kystlinje til at opfylde kravene i den certificeringsordning for

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik.

import af fiskevarer i EU, som Kommissionen agter at foreslå indført. Kommissionen vil yderligere vurdere IUU-forordningens følgevirkninger for udviklingslandene og behovet for ledsageforanstaltninger. Navnlig vil EU gennemføre uddannelsesprogrammer i udviklingslandene for at sikre problemfri indførelse af ordningen og undgå, at den kommer til at hæmme handelen med lovligt høstede fiskevarer.

Kommissionens forslag til foranstaltning:

- Foranstaltningerne mod IUU-fiskeri i de 13 regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som EU er part i, skal konsolideres, gøres mere operationelle og udbygges, og koordineringen mellem organisationerne skal forbedres.
- EU's finansielle støtte til udviklingslandene skal bibeholdes og sættes op, så de bedre kan forvalte og overvåge fiskeriaktiviteterne i deres farvande og deres fiskerfartøjers aktivitet. IUU-forordningens følgevirkninger for udviklingslandene og behovet for og udgifterne til ledsageforanstaltninger skal vurderes nøjere.
- Der skal tilskyndes til hurtig ratificering af den konsoliderede ILO-konvention om arbejde i fiskerisektoren og internationale konventioner om sikkerheden om bord på fiskerfartøjer af flest mulige parter, og mulighederne for at indarbejde konventionerne i EF-retten skal undersøges.

Kommissionen har til hensigt at fremlægge den nye EU-strategi mod IUU-fiskeri, som er præsenteret i denne meddelelse, for Europa-Parlamentet og medlemsstaterne og opfordrer dem til at godkende den.